

DE BELOFTE

Een vloek in de straat, een gebed in het hart – genade kent geen grenzen.

Spurgeon, de bekende Engelse evangelist, liep op zekere dag door een straat waar straatwerkers druk bezig waren. Een van hen, een ruwe, woest uitzijnde kerel, aan wiens gezicht je kon zien dat hij veel dronk, was met kennelijke tegenzin aan het werk. Tussen de slagen door vloekte hij op een vreselijke godslasterlijke manier. Plotseling werd er een hand op zijn schouder gelegd en toen hij opkeek zagen een paar doordringende ogen hem aan.

"Jij kunt aardig goed vloeken, kun je ook bidden?"

"Jij kunt aardig goed vloeken", zei Spurgeon met ernstige stem, "kun je ook bidden?"

Met een knetterende vloek antwoordde de man: 'Dat is me bij de duivel nog nooit ingevallen!'

Spurgeon nam een geldstuk uit zijn zak, hield het de vloeker voor ogen en zei: "Als ik je dit geef, wil je me dan beloven nooit te bidden?" "Dat is gemakkelijk verdiend," zei de man. "Afgesproken!" Met een nieuwe vloek stak hij het geld in zijn zak. Maar zodra Spurgeon uit het gezicht verdwenen was, werd het hem vreemd te moede. Het was of een lang vergeten stem in zijn binnenste hem toeriep: "Wat heb je gedaan! Wat heb je gedaan!"

Direct na het werk ging hij naar huis. Zijn vrouw, die hem niet voor middernacht verwachtte, staarde hem verschrikt aan. "Wat is er met jou? Wat heb je?" stamelde ze. "Ik heb iets vreselijks meegemaakt," zei de man bevend. "De duivel is me tegen gekomen – hij liet me beloven dat ik nooit in mijn leven zou bidden!"

Daar, dat Judasgeld – het brandt me in de zak – ik wil het niet houden.' Vol afschuw gooide bij het geldstuk op tafel. Door een wonderlijke samenloop van omstandigheden lukte het de vrouw uit te vinden, wie de gever was. De man zelf bracht het geld terug naar Spurgeon, die ernstig met hem sprak en bad. De man zag zichzelf als een verloren zondaar en nam de Here Jezus aan als zijn Redder. Hij werd een trouw lid van de kerk en in zijn huis woonde de vrede van God. "Het was een gewaagd stuk," zei Spurgeon later. "Maar ik voelde dat ik het doen moest en ik deed het bevend. Ik heb haast nooit zo ernstig voor een ziel gebeden als toen ik die stratenmaker de rug toekeerde. Maar God heeft dit waagstuk met Zijn Zegen bekroond. De man wandelt nu nog in Gods wegen."

Auteur onbekend

*"Als ik je dit geef, wil je me
dan beloven nooit te bidden?"*

LEES ONLINE